

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2020 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Danuta Kasprzyk

Protokolant sądowy: p.o. Paulina Dubicka

po rozpoznaniu w dniu 23 września, 28 listopada 2019, 9 marca, 15 czerwca, 27 sierpnia 2020 roku sprawy

1. **A. W. (1)**, córki A. i M., urodzonej (...) w P.

oskarżonej o to, że:

w dniu 10 grudnia 2014 roku w kancelarii notarialnej notariusz K. M., działając w porozumieniu ze swoim mężem W. W. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła M. L. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym tj. do sprzedaży nieruchomości o wartości 300.000 zł – lokalu mieszkalnego nr (...), położonego przy ul. (...) w P., dla której Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu prowadzi księgę wieczystą nr (...), wraz ze związanym z nim udziałem w nieruchomości wspólnej – za pomocą wprowadzenia go w błąd co do istnienia po jej stronie rzeczywistego zamiaru dokonania pod pozorem umowy sprzedaży faktycznej umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie udzielonej pożyczki, czym wypełniła znamiona przestępstwa oszustwa w stosunku do mienia znacznej wartości

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

2. **W. W. (1)** syna S. i E. zd. Z., urodzonego (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 10 grudnia 2014 roku w kancelarii notarialnej notariusz K. M., działając w porozumieniu ze swoją żoną A. W. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła M. L. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym tj. do sprzedaży nieruchomości o wartości 300.000 zł – lokalu mieszkalnego nr (...), położonego przy ul. (...) w P., dla której Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu prowadzi księgę wieczystą nr (...), wraz ze związanym z nim udziałem w nieruchomości wspólnej – za pomocą wprowadzenia go w błąd co do istnienia po jego stronie rzeczywistego zamiaru dokonania pod pozorem umowy sprzedaży faktycznej umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie udzielonej pożyczki, czym wypełnił znamiona przestępstwa oszustwa w stosunku do mienia znacznej wartości

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

1. Oskarżoną A. W. (1) uniewinnia od stawianego zarzutu.

2. na podstawie art. 17 § 1 pkt. 5 k.p.k. umarza postępowanie karne prowadzone przeciwko W. W. (1)

3. na podstawie § 11 ust. 1 pkt. 5 w zw. z § 12 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądza od oskarżyciela subsydiarnego M. L. (1) na rzecz oskarżonej A. W. (2) kwotę 1200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów ustanowienia obrońcy w sprawie.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 189/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	A. W. (2)	A. W. (2) została oskarżona o to, że: w dniu 10 grudnia 2014 roku w kancelarii notarialnej notariusz K. M., działając w porozumieniu ze swoim mężem W. W. (1), w	

celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła M. L. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym tj. do sprzedaży nieruchomości o wartości 300.000 zł – lokalu mieszkalnego nr (...), położonego przy ul. (...) w P., dla której Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu prowadzi księgę wieczystą nr (...), wraz ze związanym z nim udziałem w nieruchomości wspólnej – za pomocą wprowadzenia go w błąd co do istnienia po jej stronie rzeczywistego zamiaru dokonania pod pozorem umowy sprzedaży faktycznej umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie udzielonej pożyczki, czym wypełniła znamiona przestępstwa oszustwa w stosunku do mienia znacznej wartości

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.

W. W. (1) został oskarżony o to, że: w dniu 10 grudnia 2014 roku w kancelarii notarialnej notariusz K. M., działając w porozumieniu ze swoją żoną A. W. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła M. L. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym tj. do sprzedaży nieruchomości o wartości 300.000 zł – lokalu

		mieszkalnego nr (...), położonego przy ul. (...) w P., dla której Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w Poznaniu prowadzi księgę wieczystą nr (...), wraz ze związanym z nim udziałem w nieruchomości wspólnej – za pomocą wprowadzenia go w błąd co do istnienia po jego stronie rzeczywistego zamiaru dokonania pod pozorem umowy sprzedaży faktycznej umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie udzielonej pożyczki, czym wypełnił znamiona przestępstwa oszustwa w stosunku do mienia znacznej wartości tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W sprawie zostali oskarżeni W. W. (1) i A. W. (2). W. W. (1) zmarł w trakcie trwania procesu sądowego, postępowanie wobec niego umorzono. Stan faktyczny i rozważania w sprawie są więc ograniczone do osoby A. W. (2). W dniu 10 grudnia 2014 roku A. P., M. L. (1), W. W. (1) i A. W. (2) stawili się w Kancelarii Notarialnej przy ul. (...). Zawarto akt notarialny,	zeznania świadka M. L. (1)	k. 204- 208 w zw. z k. 55-58 akt Ds	

w którym A. P. dokonał zwrotnego przeniesienia prawa własności nieruchomości tj. mieszkania położonego przy ul. (...) w P. nr (...) na M. L. (1), a następnie tym samym aktem M. L. (1) sprzedał przedmiotową nieruchomość A. W. (2) za cenę 250.000 zł. Strony oświadczyły, że cena została zapłacona, przedmiot sprzedaży kupującej wydany, a fakt ten został potwierdzony podpisaniem protokołu zdawczo - odbiorczego.

Przed dniem 10 grudnia 2014 roku A. W. (2) i M. L. (1) nie znali się, spotkali się wówczas po raz pierwszy. Wszelkie rozmowy dot. przedmiotowego mieszkania M. L. (1) przed dniem 10 grudnia 2014 roku prowadził z W. W. (1).

W dniu tym pomiędzy A. W. (2) a M. L. (1) została zawarta umowa najmu powyższego mieszkania, datowana 11 grudnia 2014 roku. Wysokość czynszu strony ustaliły na 1500 zł.

Powodem do zawarcia aktu notarialnego w dniu 10 grudnia 2014 roku były wydarzenia datujące się od lutego 2013 roku.

W dniu 13 lutego 2013 roku M. L. (1) pożyczył od A. P. kwotę 140.000 zł. W drodze zabezpieczenia spłaty pożyczki przeniósł prawo własności do mieszkania położonego przy ul. (...) w

P. na zabezpieczenie wierzytelności, a A. P. jednocześnie zobowiązał się do zwrotnego przeniesienia prawa własności po spłacie pożyczki. Umowa ta była kilkakrotnie aneksowana, ostatni aneks przewidywał spłatę do 8 października 2014 roku. M. L. (1) A. P. poznał poprzez M. T..

M. L. (1) nie miał pieniędzy by spłacić A. P. w terminie, a w związku z tym staniała realna obawa, że mieszkanie utraci. W listopadzie 2014 roku ponownie przez M. T. poznał W. W. (1). Doszło do spotkania u M. T. na którym ustalono, że W. W. (1) miał „zastąpić” A. P. tj. pożyczyć M. L. pieniądze w kwocie 180.000 zł przy zawarciu tożsamej co z A. P. umowy na zabezpieczenie, której przedmiotem będzie mieszkanie przy ul. (...). Pieniądze te miały być przeznaczone na spłacenie A. P.. M. L. miał dokonywać spłaty tej pożyczki w kwotach po 8.000 zł miesięcznie, aż do spłaty kwoty 202.000 zł (z odsetkami).

W tych okolicznościach akt notarialny z dnia 10 grudnia 2014 roku został podpisany również przez A. P., który potwierdził w nim iż zwrócono mu kwotę pożyczki wraz z odsetkami w łącznej kwocie 150.000 zł.

W akcie notarialnym wskazano, iż M. L. (1) sprzedaje A. W. (2) przedmiotowe mieszkanie tj. przenosi na nią prawo własności do tego lokalu. M. L. (1) był świadomy tego, iż podpisuje umowę sprzedaży. W. W. (1) zapewniał M. L. (1), iż w rzeczywistości jest to umowa przeniesienia własności nieruchomości na zabezpieczenie wierzytelności i po spłacie pożyczki własność zostanie przeniesiona zwrotnie. Jednocześnie tłumaczył, iż stroną umowy jest A. W. (2) oraz że zapisy umowy mówią o sprzedaży mieszkania ponieważ jest to dla niego rozwiązanie lepsze z uwagi na kwestie podatkowe.

W tym samym dniu M. L. (1) zawarł z A. W. (2) umowę najmu przedmiotowego mieszkania, datowaną na dzień 11 grudnia 2014 roku, która była umową pozorną. Zawarta została na czas do 1 lipca 2015 roku, strony ustaliły czynsz w wysokości 1500 zł, który do maja 2015 roku był przekazywany A. W. (2) poprzez wpłaty na konto bankowe. Kwota 1500 zł faktycznie była zaliczana na poczet miesięcznej raty pożyczki w kwocie 8.000 zł.

Po maju 2015 roku M. L. (1) dokonywał wpłat rat pożyczki W. W. (1), w gotówce do

jego rąk lub pozostawiając je w miejscach i u osób wskazanych przez W. W. (1). Nie otrzymywał żadnych pokwitowań zapłaty tych rat. Zdarzały się sytuacje gdy M. L. (1) nie mógł przekazać raty bo nie miał pieniędzy lub też nie mógł przekazać raty w pełnej wysokości. Wówczas W. W. (1) monitował go sms. W ten sposób sprawdzał również czy M. L. pozostawił pieniądze we wskazanym miejscu np. w zakładzie fryzjerskim na Ś.

M. L. (1) dokonał spłaty pożyczki w lutym 2017 roku i wówczas zwrócił się do W. W. (1) o zwrotne przeniesienie na jego rzecz prawa własności do mieszkania położonego w P. przy ul. (...). W. W. (1) zaczął go zwodzić, mówić o prawie "odkupienia" nieruchomości pod warunkiem że będzie dalej płacił. W pewnym momencie stwierdził, że jeżeli M. L. (1) chce mieszkanie odzyskać to ma je odkupić za kwotę 230.000 zł (przy czym padały też kwoty inne), przy czym może wydłużyć termin zapłaty tej kwoty dokonując zapłaty w kwocie 30.000 zł . Jedno z takich spotkań z W. W. (1) M. L. zarejestrował nagraniem, które dołączył do akt sprawy. W tym momencie strony popadły w konflikt ponieważ M. L. poczuł się oszukany.

W momencie gdy M. L. spłacił już pożyczkę w całości i dążył do odzyskania mieszkania w negocjacje pomiędzy nim a W. W. (1) włączyli się M. T. i P. S. – przy czym sąd nie ustalił ponad wszelką wątpliwość z czyjej inicjatywy tak się stało, jaka miała być rola tych osób oraz jakie faktycznie działania te osoby podjęły.

A. W. (2) i W. W. (1) byli małżeństwem, ale wspólność majątkowa małżeńska była przez nich zniesiona.

W dniu 28 kwietnia 2017 roku A. W. (2) złożyła pozew przeciwko M. L. (1) o zapłatę zaległych od maja 2015 roku kwot należnych tytułem najmu z odsetkami - jej powództwo zostało oddalone wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań - Grunwald i Jeżyce w Poznaniu IX Wydział Cywilny. Sąd uznał, że umowy sprzedaży oraz najmu mieszkania przy ul. (...) w P. zostały zawarte dla pozorów.

zeznania świadka A. P.

k. 233-235 w zw. z k. 181-182

zeznania świadka P. S.

k. 235-237

zeznania świadka M. T.

k. 237-238v, 269-271

zeznania świadka M. L. (3)	k. 271-274 w zw. z k. 133-135 akt DS		
zeznania świadka Ł. R.	k. 286 - 287w zw. z k. 109-111 akt DS		
zeznania świadka M. H.	k. 300-302 w zw. z k. 120-121 akt Ds		
dokumenty: akt notarialny z dnia 10.12.2014 roku (k. 61, k. 7 akt DS), umowa najmu z 11.12.2014 roku (k. 70, k. 16 akt DS), kopie przelewów (k. 74-78, k. 20-24 akt. DS), wydruk wiadomości sms (k. 79-92, k. 25-43 akt Ds), płyta CD (k. 102), płyta z nagraniem przebiegu rozprawy SR Grunwald (k. 256), pozew cywilny (k. D-9 akt DS), odpis wyroku z uzasadnieniem (k. 243-251_			
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			

2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	zeznania świadka M. L. (1)	jeżeli chodzi o zeznania M. L. (1) to sąd dał im wiarę w kwestiach zasadniczych dla rozstrzygnięcia w sprawie A. W. (2). Sąd dał wiarę temu, że pokrzywdzony żadnych rozmów tak przed dniem 10.12.2014 roku jak i w tym dniu, jak i później nie prowadził z A. W. (2) na temat przedmiotowego mieszkania, jego sprzedaży, odkupu od A. P., pożyczki, przewłaszczenia na zabezpieczenie. Wszystkie tego typu rozmowy były prowadzone z W. W. (1) Sąd dał wiarę również temu, iż świadek ustalił z W. W. (1) że otrzymane od niego pieniądze stanowiąc będą pożyczkę, a jej zabezpieczeniem będzie przewłaszczenie mieszkania, dał więc sąd wiarę temu, że intencją świadka nie było sprzedanie mieszkania W. W. (1). Nie dał sąd wiary świadkowi, że dopiero gdy spłacił pożyczkę zorientował się, że faktycznie aktem notarialnym zawarł umowę sprzedaży - w tym zakresie świadek sam	

nie jest konsekwentny, sam przyznał, że w momencie podpisywania aktu wiedział, że jest w nim zapis o sprzedaży, co więcej zwrócił uwagę na ten fakt ponieważ W. W. (1) wówczas powiedział mu, że to z powodów podatkowych tak zawrą umowę.

Świadek nie jest również przekonujący w zakresie relacjonowanych szczegółów: nie pamiętał kiedy zawarł umowę z A. P., jaką kwotę od niego pożyczył, kiedy ostatecznie miał zwrócić, za jakimi odsetkami, nie pamiętał jakie były czynione zmiany w akcie notarialnym choć sugeruje iż w jakiejś jego wersji mogły być zapisy o pożyczce - ale nie w wersji jaką podpisał.

Świadek zeznał, że pożyczył kwotę 180.000 zł, z czego panu P. w dniu 10.12.2014 roku było przekazane 170.000 zł, 8.000 zł było na opłatę aktu notarialnego, a on żadnych pieniędzy nie otrzymał. Co więc stało się z kwotą 2000 zł, z w zasadzie 2700 zł, bo koszty aktu wyniosły nieco ponad 7300 zł. Może jest to drobna nieścisłość ale z drugiej strony z relacji świadka wynika, iż nie przeliczył kwoty jaką pan W. wyjął z plecaka i położył na stole, tylko pieniądze te przesunął do p. P. - skąd więc wie iż była to kwota 170.000

		zł? Obecnie świadek twierdzi, że nie tylko fakt charakteru umowy ale też zapisy dotyczące wszystkich kwot podanych w akcie notarialnym są wymyślane, bo tak pasowało p. W. i P., ale skoro sam świadek nie pamięta wielu kwestii z wzajemnych ustaleń (np. w trakcie zawierania aktu notarialnego nie sprawdził nawet czy otrzymuje faktycznie kwotę 180.000 zł) to weryfikacja prawdziwości zapisów owego aktu notarialnego w zakresie kwot jest praktycznie niemożliwa.
zeznania świadka A. P.	zeznaniom świadka sąd dał wiarę w części Sąd daje wiarę zeznaniom, w jakich świadek mówi o pożyczce udzielonej M. L., warunkach tej pożyczki oraz jej spłacie w dniu 10 grudnia 20124 roku i okolicznościach tej spłaty. Dał też wiarę temu, że w dniu 10 grudnia M. L. podpisywał p. W. umowę sprzedaży oraz że akt notarialny był odczytywany w obecności stron. W tym zakresie zeznania świadka są zgodne z materiałem dowodowym - treściami dokumentów, zeznaniami M. L. oraz dodatkowo świadek okazał dokument pokwitowania. Sąd nie dał wiary zeznaniu świadka, iż w dniu 10 grudnia 2014 roku, po wizycie u notariusz, M.	

	L. na ul. (...) pożyczył od świadka dodatkowo 20.000 zł. Zeznania te są w tym zakresie sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego: mieli spotkać się przypadkiem, a jednocześnie świadek był przygotowany i od razu wydrukował umowę, a następnie o pożyczce "zapomniał", nie otrzymał odsetek, nie dopilnował jej spłaty w terminie. Okoliczności te nie mają jednak znaczenia dla rozstrzygnięcia kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonej.	
zeznania świadka P. S.	zeznaniom świadka sąd nie dał wiary w całości, są wykrętne, pogmatwane, świadek zeznaje nielogicznie, a w sytuacjach które mu nie pasują zasłania się niepamięcią. Zeznania świadka są pełne sprzeczności, niedomówień. Tak naprawdę trudno ustalić jakie ma być zaangażowanie i rola świadka w całokształcie stosunków pomiędzy W. W. (1) a M. L. (1). Jedyna jasna rzecz w zeznaniach świadka to twierdzenie wynikające również z innych dowodów, że A. W. (2) nie była stroną żadnej z rozmów prowadzonych pomiędzy świadkiem a W. W. i M. L.. Ona była tylko osobą figurującą w akcie notarialnym jako właściciel a "osobą	

	decyzyjną był pan W. i pan M."	
zeznania świadka M. L. (3)	Zeznaniom świadka sąd dał wiarę cała wiedza świadka na temat kontaktów jego brata z W. W. (1) pochodzi z rozmów z M. L. (1), świadek nadto w trzech sytuacjach był obecny przy tym jak brat wręczał W. W. raty pożyczki - raz świadek przeliczał pieniądze i było to 8.000 zł. Zeznał, że po spłacie pożyczki W. W. (1) zażądał od jego brata ponownie całej kwoty by mógł "odkupić" mieszkanie. Natomiast świadek przyznał, iż nie zna szczegółów ustaleń pomiędzy bratem a W. W., nie wie jak oni formalnie załatwili kwestię zaciągnięcia pożyczki, czy podpisywali jakieś dokumenty	
zeznania świadka Ł. R.	zeznaniom świadka sąd dał wiarę. zeznania te są mało szczegółowe i precyzyjne, świadek wielu faktów nie zna, a nadto ma tendencje do przedstawiania własnych wniosków w formie faktów np. "założył" że pożyczkodawcą był pan W., a dalej "myśli" że pożyczkodawcą była też pani W. bo skoro jest to samo nazwisko to założył, że to małżeństwo lub rodzina. Tak naprawdę świadek nie wie nic na temat relacji M.	

	L. (1) z A. W. (2), poza tym że "mieszkanie było na nią", nie wie nawet że osoby te zawarły umowę najmu mieszkania. Wiedza świadka na temat relacji M. L. (1) z W. W. (1) jest ogólnikowa.	
zeznania świadka M. H.	zeznaniom świadka sąd dał wiarę. Świadek zeznała, iż całą wiedzę w zakresie pożyczki i mieszkania M. L. (1) czerpała z rozmów z M. L. (1) i sąd nie ma podstaw do uznania, by świadek nieprawdziwie relacjonowała ten zakres faktów jaki w rozmowach z oskarżycielem subsydiarnym poznała. Z treści zeznań świadka wynika, że M. L. (1) nie o wszystkich faktach informował świadka, często były to jedynie informacje ogólnej np. świadek wie iż M. pożyczył pieniądze od małżeństwa ale nie wie z kim M. rozmawiał, kto mu dał pieniądze, świadek wie że M. pożyczkę spłacił ale nie wie komu, dokładnie kiedy i w jaki sposób ją spłacał (poza tym że w ratach), świadek wie że po spłacie pieniędzy osoby od których pożyczył pieniądze zażądały więcej pieniędzy - ale nie mówi co to za osoby, mówi o kwocie 20-30.000 zł co oznacza, iż M. nie powiedział jej prawdy. Świadek nie wie jakie były losy prawne mieszkania. Wiedza świadka jest	

	bardzo ogólna i nie dotyczy w żadnym zakresie osoby A. W. (2) czy jej relacji z W. W. (1) w zakresie przedmiotu umowy.	
	dokumentom zebranych w aktach sąd dał wiarę. Poza dwoma głównymi - aktem notarialnym z dnia 10.12.2014 roku oraz umową najmu z tej samej daty - nie była kwestionowana ich treść oraz okoliczności ich powstania W zakresie aktu notarialnego z dnia 10.12.2014 roku oraz umowy najmu zawartej w tej samej dacie sąd ustalił iż umowy te zostały zawarte dla pozorów a treści tych dokumentów nie odzwierciedlają faktycznych intencji - ale nie stron tych umów, ale intencji osób, które faktycznie czyniły ustalenia poprzedzające zawarcie tych umów tj. W. W. (1) i M. L. (1). To ci dwaj panowie wiedzieli, że faktycznie umowa między nimi zawarta jest inna, że jest o to umowa pożyczki z przewłaszczeniem mieszkania na zabezpieczenie, a notarialna umowa sprzedaży oraz fakt iż jej stroną ma być nie W. W. (1) ale A. W. (2) są jedynie pozorem. Ponadto sąd ustalił, że umowa najmu datowana w dniu 11.12.2014 roku, faktycznie została	

	podpisana w dniu 10.12.2014 roku		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	zeznania świadka M. T.	zeznaniom świadka sąd nie dał wiary w ocenie sądu zeznania świadka są niejasne, niespójne i świadek celowo ukrywa zarówno swoją rolę w kontaktach pomiędzy pokrzywdzonym a W. W. (1) jak i rzeczywiste informacje jakie od obu stron otrzymywał. Świadek koncentrował się na przekazaniu, iż nie doszło do żadnej umowy pożyczki pomiędzy W. W. a M. L., on nie wie nic o żadnych spłatach rat oraz procentach, nie widział żadnych pokwitowań. Utrzymuje, iż jego kontakt ze stronami w tej sprawie rozpoczął się w momencie gdy p. W. był właścicielem mieszkania a pan L. chciał je odkupić, ale nie miał pieniędzy. Świadek niejasno opisuje swoją rolę w całym tym układzie, miał rzekomo być mediatorem, wypracować	

	jakiś kompromis, jednocześnie był osoba szukająca różnych form finansowania dla M. L., który pieniądze na zakup tego mieszkania chciał pożyczyć. Świadek przedstawia różne warianty rozwiązań sytuacji jakie strony rzekomi negocjowały np. kupno za gotówkę, kupno z zabezpieczeniem, kupno na raty Jednocześnie twierdzi, iż mieszkanie należące do W. W. (1) chciał sprzedawać W. D., dalej że w negocjacje stron włączył się P. S. który rzekomo na prośbę M. L. miał to mieszkanie sprzedawać - co jest kompletnie nielogiczne ponieważ M. L. nie był już właścicielem mieszkania, nie mógł więc go sprzedawać, a co więcej to on był zainteresowany by je zatrzymać. Całkowicie wykrętnie brzmią zeznania świadka w odniesieniu do treści fragmentu odtworzonego mu nagrania przebiegu rozprawy przed sądem cywilnym w sprawie IX C554/18. Świadek usilnie próbował przekonać, że absolutnie na nagraniu rozmowy nie ma mowy o jakiegokolwiek pożyczce, procentach, jej spłacie.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU		

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	1	A. W. (2)
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
Sąd uniewinnił A. W. (2) od stawianego jej zarzutu uznając, że przedstawione			

przez oskarżenie dowody nie dają podstaw do uznania sprawstwa i winy oskarżonej i to ponad wszelką wątpliwość.

Sąd nie ustalił żadnego działania lub zaniechania A. W. (1) jakim dała by ona wyraz temu, iż wprowadza w błąd M. L. (1) w zakresie kształtu umowy zawartej aktem notarialnym z dnia 10.12.2014 roku

Sąd ustalił, że w dniu 10 grudnia 2014 roku A. W. (2) stawiała się u notariusza wraz z mężem W. W. (1) i przystąpiła jako strona do umowy aktu notarialnego. Przed tym dniem ani w trakcie trwania czynności u notariusza A. W. (2) nie czyniła z M. L. żadnych ustaleń. Wszelkie ustalenia poprzedzające podpisanie tego aktu były czynione pomiędzy W. W. (1) a M. L. (1). Również w dniu 10.12.2014 roku aktywność A. W. (2) względem pokrzywdzonego była żadna. Wszelkie rozmowy, w tym przekazywanie pieniędzy, działy się bez jej czynnego udziału.

Sąd rozważył również kwestię ewentualnego sprawstwa i winy oskarżonej w kontekście stawianego zarzutu, iż działała wspólnie i w porozumieniu z mężem W. W. (1)

Działanie wspólnie i w porozumieniu nie wymaga ustalenia zmywy

sprawców, ale wymaga co najmniej ustalenia, iż współsprawcy wspólnie realizują założony i akceptowany przez wszystkich cel przestępczy, realizując określone etapy sprawstwa na zasadzie podziału ról oraz akceptacji działań współsprawcy dążącego do tego samego celu.

W ocenie sądu dla ustalenia, iż udział A. W. (2) w zawieraniu aktu notarialnego był przejawem realizacji jej roli w przestępczym zamiarze oszukania M. L. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, we współdziałaniu z mężem, wymagałby ustalenia co najmniej tego, iż A. W. (2) była świadoma, posiadała wiedzę na temat ustaleń jej męża z M. L. (1) dotyczących okoliczności udzielenia pożyczki, jej warunków, zabezpieczenia oraz pozorności treści aktu notarialnego. Na tę okoliczność brak jakiegokolwiek dowodu. Oczywiście kierując się zasadami logiki i doświadczenia życiowego przyjąć należy, że A. W. (2) stając do aktu notarialnego musiała wiedzieć w jakim celu do notariusza się stawiła, co najmniej w trakcie zawierania aktu notarialnego musiała poznać jego treść, a dalej na zawarcie takiej treści aktu i

następnie umowy najmu zgodzić się. Niewątpliwie informacje skłaniające ją do podjęcia takiej aktywności pochodziły od W. W. (1), ale w świetle dostępnych dowodów sąd nie ustalił jaki był zakres wiedzy oskarżonej i jakie faktycznie czynności podejmowane przez jej męża akceptowała swoim zachowaniem.			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej			

instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3.	sąd zasądził zwrot kosztów obrony na rzecz A. W. (2) przez przeoczenie sąd nie orzekł o kosztach postępowania sądowego - postanowienie w tym zakresie zostanie wydane w trybie art. 626 k.p.k. po uprawomocnieniu wyroku	
7. Podpis		
SSO Danuta Kasprzyk		